

Sygn. akt III Ca 1379/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Krystyna Hadryś

po rozpoznaniu w dniu 10 listopada 2015 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowo – akcyjnej w W.**

przeciwko **J. M.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 14 kwietnia 2015 r., sygn. akt I C 3305/14

oddala apelację.

SSO Krystyna Hadryś

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym do Sądu Rejonowego Lublin - Zachód w Lublinie w trybie elektronicznego postępowania upominawczego powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna z siedzibą w W. ((...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna w W.) domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej J. M. kwoty 2.420,20 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 6 maja 2013 r. oraz o zasądzenie kosztów sądowych i kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, że nabył wierzytelność przeciwko pozwanej, wynikającą z umowy pożyczki nr (...) zawartej pomiędzy pozwaną a (...) sp. z o.o. Powód wskazał, że umowa pożyczki została zawarta przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. Pozwana dokonała rejestracji w systemie teleinformatycznym pożyczkodawcy, jednocześnie akceptując warunki umowy pożyczki. Ponadto pozwana potwierdziła warunki umowy poprzez dokonanie przelewu jednego grosza ze swojego rachunku bankowego na rachunek bankowy (...) spółki z o.o. W związku z zaakceptowaniem przez pozwaną warunków umowy pożyczki pożyczkodawca w dniu 25 stycznia 2013 r. przelał na rzecz pozwanej kwotę 2.000 zł. Dalej powód podał, że pożyczkodawca zastrzegł sobie możliwość podjęcia działań mających na celu zwrot pożyczki, w tym wezwań do zapłaty.

Powód wyjaśnił, że pozwana nie wywiązała się ze zobowiązań wynikających z umowy pożyczki. Zatem powodowi przysługuje roszczenie o wykonanie umowy i zapłatę zaległych kwot pożyczki wraz z odsetkami i pozostałymi kosztami. Ponadto powód powołał fakty na uzasadnienie swojej legitymacji czynnej w procesie.

Nakazem zapłaty z dnia 10 kwietnia 2014 r. wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Z uwagi na fakt, że nakaz nie mógł zostać doręczony pozwanej uchylono nakaz zapłaty w całości a sprawa została przekazana do Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej.

Pozwana J. M. nie stawiała się na rozprawie, nie żądała przeprowadzenia rozprawy pod swoją nieobecność ani nie złożyła w sprawie wyjaśnień.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej oddalił powództwo.

Orzeczenie to zapadło przy ustaleniu, że w dniu 25 stycznia 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wygenerował dokument określający warunki umowy pożyczki kwoty 400 zł, określając pozwaną

J. M. jako pożyczkobiorcę, z terminem spłaty pożyczki oznaczonym na dzień 24 lutego 2013 r. Warunki dotyczyły umowy pożyczki (...). W dniu 6 lutego 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wygenerował dokument określający warunki umowy pożyczki kwoty 2.000 zł, określając pozwaną J. M. jako pożyczkobiorcę, z terminem spłaty pożyczki oznaczonym na dzień 24 lutego 2013 r. Warunki dotyczyły umowy pożyczki (...).

Zgodnie z ramową umową pożyczki pożyczkobiorca zobowiązuje się do przelania kwoty w wysokości jednego grosza tytułem opłaty rejestracyjnej. W tytule przelewu pożyczkobiorca wpisuje tekst zgodnie z komunikatem zawartym w e-mailu wysłanym do klienta po utworzeniu profilu. Po otrzymaniu opłaty rejestracyjnej oraz po zweryfikowaniu danych pożyczkobiorcy pożyczkodawca informuje klienta o potwierdzeniu rejestracji lub odmowie rejestracji. Pożyczkodawca niezwłocznie po zawarciu umowy przesyła na adres mailowy pożyczkobiorcy ramową umowę pożyczki, formularz informacyjny dotyczący umowy oraz wzór oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Pozwana w dniu 27 listopada 2012 r. przelała na rzecz (...) sp. z o.o. w W. kwotę 0,01 zł, a w tytule operacji wskazała, że potwierdza rejestrację i zgadza się na zawarcie umowy pożyczki V..pl nr (...).

Przelewem z dnia 25 stycznia 2013 r. (...) sp. z o.o. w W. przekazał na rachunek bankowy pozwanej kwotę 400 zł. W tytule przelewu wskazano „umowa pożyczki (...)”. Numer pożyczki był tożsamy ze wskazanym na dokumentach określających warunki umowy pożyczki. Przelewem z dnia 12 marca 2013 r. (...) sp. z o.o. w W. przekazał na rachunek bankowy pozwanej kwotę 1.600 zł. W tytule przelewu wskazano „umowa kwoty dodatkowej (...) (2)”.

Pismami z dnia 5 czerwca 2013 r. i 5 lipca 2013 r. (...) sp. z o.o. w W. wezwał pozwaną do zapłaty. W dniu 4 sierpnia 2013 r. (...) Finanse sp. z o.o. wystosował do pozwanej przesądowe wezwanie do zapłaty.

W dniu 30 listopada 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i P. spółka z ograniczoną

odpowiedzialnością spółka komandytowo - akcyjna z siedzibą w W. zawarły umowę ramową 2002. W tym samym dniu strony podpisały potwierdzenie transakcji kredytowego instrumentu pochodnego. W dniu 19 grudnia 2013 r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zawiadomił (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością spółkę komandytowo - akcyjną w W. o zdarzeniu kredytowymi i o rozliczeniu z fizyczną dostawą. W dniu 21 stycznia 2014 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie spółki pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka (...) w W., na którym podjęto m.in. uchwałę o dokonaniu zmiany statutu spółki, zgodnie z którym spółka będzie działać pod nazwą (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością S.K.A.

Powyższe okoliczności doprowadziły Sąd Rejonowy do przekonania, że na podstawie przedłożonych przez powoda dokumentów powziął wątpliwość co do istnienia legitymacji czynnej powoda w sprawie. Z przedłożonych przez powoda dokumentów, a to: tłumaczenia z języka angielskiego umowy ramowej 2002 z 30 listopada 2013 r. zawartej pomiędzy (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytowo - akcyjną z siedzibą w W., zawiadomienia o zdarzeniach kredytowych oraz protokołu nadzwyczajnego zgromadzenia spółki nie wynika, aby powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanej, której zapłaty domaga się w niniejszym postępowaniu. Należy zauważyć, że do pozwu nie dołączono żadnego wykazu nabywanych wierzytelności a jedynie dokument oznaczony jako potwierdzenie transakcji kredytowych z dnia 30 listopada 2013 r. Z uwagi na ten brak nie sposób poczynić ustaleń w zakresie legitymacji czynnej powoda, gdyż samo potwierdzenie transakcji kredytowych nie stanowi dowodu przelewu wierzytelności przysługującej dotychczasowemu pożyczkodawcy wobec pozwanej na rzecz powoda.

W związku z powyższym Sąd po przeprowadzeniu postępowania dowodowego uznał, że powód wbrew treści art. 6 k.c. nie wykazał, że jest legitymowanym czynnie w niniejszej sprawie, stąd na podstawie art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c. powództwo podlegało oddaleniu.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że powód roszczenie swoje wywodzi z kredytu konsumenckiego zawartego przez pozwaną z pierwotnym wierzycielem w trybie tzw. umowy na odległość tj. bez jednoczesnej obecności obu stron, przy wykorzystaniu środków porozumiewania się na odległość. W ocenie Sądu Rejonowego powód nie wykazał, że do zawarcia umowy z pozwaną na warunkach przez niego wskazanych w ogóle doszło.

Strona powodowa dołączyła do pozwu jedynie wzór ramowej umowy pożyczki, w której pozwana nie została wskazana jako pożyczkobiorca. Pod umową nie było podpisu pozwanej. Strona powodowa nie przedłożyła dokumentów wykazujących w sposób prawem przewidziany istnienia i treści umowy pożyczki. Zgodnie z wzorem ramowej umowy pożyczki pożyczkobiorca zobowiązany był do wpłaty na rachunek bankowy pierwotnego wierzyciela kwoty 0,01 zł, w tytule wskazując komunikat zgodny z dyspozycją zawartą w wiadomości e-mail. Tymczasem w tytule przelewu pozwana wskazała, że wyraża zgodę na zawarcie umowy pożyczki o numerze (...), a zatem innym niż numer wskazany w Twoich warunkach umowy pożyczki w V..pl. (...) nie przedłożył tym samym umowy, na zawarcie której pozwana wyraziła zgodę. Strona powodowa nie przedłożyła również dokumentów, z których wynikałoby, że pozwana wyraziła w inny sposób zgodę na warunki umowy pożyczki o numerze wskazanym przez powoda. Zatem z braku przesłanek z art. 720 § 1 k.c. powództwo również podlegało oddaleniu. Na podstawie art. 339 i art. 340 k.p.c. Sąd Rejonowy wydał wyrok zaoczny.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód zaskarżając go w całości wnosząc o jego zmianę i orzeczenie zgodnie z pozwem, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach za I i II instancję sądową według norm przepisanych.

Zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 233 k.p.c. poprzez wybiórcze potraktowanie materiału dowodowego, bezpodstawne uznanie, że dokumenty przedstawione przez powoda nie dowodzą zasadności roszczenia

o zapłatę z tytułu niespłaconej pożyczki, podczas gdy przedstawił ramową Umowę Pożyczki, która została zaakceptowana przez pozwaną oraz wszelkie dokumenty wykazujące zasadność roszczenia; uznaniu, że dokumenty przedstawione przez powoda nie dowodzą zasadności przejścia uprawnień na powoda, podczas gdy przedstawił Umowę Ramową, która przeniosła wierzytelność na powoda; wybiórczą i stronniczą interpretację treści zapisów Umowy Ramowej, przez ustalenie, że umowa nie wskazuje wierzytelności, z tytułu której domaga się zapłaty, podczas gdy zapis umowy wraz z Potwierdzeniem Transakcji Kredytowej z dnia 30.11.2013r. jasno wskazuje przedmiotową wierzytelność; brak odniesienia się do złożonego dokumentu w postaci potwierdzenia przelewu kwoty 0,01 zł stanowiącego dowód zaakceptowania przez pozwaną warunków umowy pożyczki oraz regulaminu świadczenia usług drogą elektroniczną; wybiórczej interpretacji zapisów Ramowej Umowy P. i ustaleniu, że pozwana w tytule przelewu nie wskazała numeru pożyczki, podczas gdy zapis powyższy jasno mówi, że pożyczkobiorca wpisuje tekst zgodny z komunikatem zawartym w e-mailu wysłanym do Klienta po utworzeniu Profilu Klienta na stronie internetowej; bezpodstawnym uznaniu, że zgodnie dokumentem „Twoje warunki umowy pożyczki w V..pl” pożyczkobiorca winien posługiwać się numerem swojej pożyczki w tytule przelewu rejestracyjnego, podczas gdy dokument ten wskazuje, że wskazywanie numeru pożyczki jest niezbędne w przypadku spłaty pożyczki. Ponadto zarzucił naruszenie prawa procesowego, a to art. 505³² § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że powód nie zgłosił w pozwie dowodów na poparcie swoich twierdzeń, podczas gdy dowody te były zgłoszone w pozwie; a to art. 339§ 2 k.p.c. poprzez uznanie, że twierdzenia strony powodowej budzą uzasadnione wątpliwości w sytuacji, w której strona powodowa wykazała zawarcie umowy pożyczki oraz przekazanie należności z niej wynikającej. Zarzucił również naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 60 k.c. poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy strona pozwana ujawniła skutecznie w postaci elektronicznej swoją wolę zawarcia umowy pożyczki, zgodnie z przepisami dotyczącymi zawierania umów na odległość oraz art. 6

ust.1 ustawy o ochronie praw konsumentów poprzez uznanie, że umowa pożyczki zawarta na podstawie powyższego przepisu wymaga formy pisemnej.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Sprawa została rozpoznana w trybie uproszczonym, a Sąd Odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego.

Artykuł 505¹³ § 1 k.p.c. jest przepisem szczególnym do art. 387 § 1 k.p.c. Jeżeli Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku winno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe unormowania, Sąd Odwoławczy dokonując oceny całości ustaleń i oceny prawnej uznał, że apelacja powoda jest nieuzasadniona

i jako taka nie może odnieść w żadnym zakresie oczekiwanego przez skarżącego skutku.

Sąd I instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powoda. Poczynione ustalenia faktyczne mają swoją podstawę w zgromadzonym materiale dowodowym, który w zakresie dokonanych ustaleń jest logiczny, zaś informacje zawarte w poszczególnych źródłach dowodowych zostały przez Sąd I instancji ocenione prawidłowo. Swobodna ocena wiarygodności i mocy dowodów dokonana przez ten Sąd nie wykracza poza uprawnienia wynikające z art. 233 k.p.c. Z tych względów Sąd Okręgowy w całości przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji.

Ocena prawna ustalonego stanu faktycznego dokonana przez Sąd Rejonowy jest prawidłowa i okoliczności podniesione przez skarżącego w apelacji oceny tej nie niweczą.

Sąd Odwoławczy uznał za zasadne wskazać, iż stosownie do art. 6 k.c. powód jako strona inicjująca postępowanie sądowe, występujący z żądaniem zapłaty z tytułu legitymacji czynnej i warunków umowy pożyczki, zobligowany był do udowodnienia faktu, z którego wywodzi takie skutki prawne. Wynika to wprost z treści tego przepisu i nie budzi wątpliwości interpretacyjnych, gdy odniesie się zasady prawa materialnego do procesowego uregulowania w art. 232 k.p.c.

Sąd drugiej instancji dokonując oceny prawidłowości i zasadności orzeczenia Sądu Rejonowego nie znalazł podstaw do uwzględnienia twierdzeń podniesionych w apelacji. Powód przedstawił w apelacji okoliczności, które były przedmiotem rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji.

W pierwszej kolejności należy podzielić pogląd Sądu Rejonowego, iż w oparciu o art. 509 k.c. w zw. z art. 6 k.c., powód nie wykazał swojej legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa przeciwko pozwanej, albowiem nie wynika ona z przedłożonych przez powoda dokumentów. Z dołączonej do pozwu umowy ramowej między (...) sp. z o.o. a (...) Sp. z o.o. sp. k. a. z dnia 30 listopada 2013r. nie wynika, aby powód nabył wierzytelność przeciwko pozwanej, której zapłaty domaga się w niniejszym postępowaniu. Ponadto do pozwu nie dołączono wykazu nabywanych wierzytelności, nie sposób więc stwierdzić czy wierzytelność przeciwko pozwanej została nabyta przez powoda. Jak słusznie wskazał Sąd Rejonowy dokument oznaczony jako potwierdzenie transakcji kredytowych z dnia 30 listopada 2013 r., nie stanowi dowodu na okoliczność dokonania przelewu konkretnej wierzytelności na powoda.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez skarżącego, wskazać należy, iż do pozwu dołączony został wzór ramowej umowy pożyczki, w której pozwana nie widnieje jako pożyczkobiorca. Ponadto powód nie przedłożył umowy, na zawarcie której pozwana wyraziła zgodę, albowiem poprzez przelew (...)01 zł wyraziła ona zgodę na zawarcie umowy pożyczki o innym numerze niż numer wskazany w przedłożonej umowie pożyczki. Mając na uwadze powyższe Sąd Rejonowy trafnie uznał, że w niniejszej sprawie powód nie wykazał także zawarcia umowy pożyczki z pozwaną, nie przedłożył bowiem dokumentów wykazujących w sposób prawem przewidziany istnienia i treści umowy pożyczki.

Podkreślenia wymaga, iż treść przepisu art. 232 k.p.c. w sposób jednoznaczny kształtuje obowiązki stron procesu, przerzucając na strony procesowe odpowiedzialność za wynik procesu cywilnego. Dlatego strona ma obowiązek

wyraźnego powołania konkretnego środka dowodowego i w niniejszej sprawie brak jest obowiązku działania sądu z urzędu. Utrwalone orzecznictwo sądów - w tym Sądu Najwyższego - w sposób jednoznaczny wskazuje, że dopuszczenie z urzędu dowodu jest prawem nie obowiązkiem sądu, a przede wszystkim nie może zastąpić bezczynności strony, gdyż takie działanie prowadziłoby do naruszenia zasady kontrydiktoryjności. W literaturze stwierdza się, że sąd ma obowiązek działania z urzędu, jeżeli za tym przemawia interes publiczny. W sprawie niniejszej brak było podstaw do działania sądu z urzędu.

W ocenie Sądu Okręgowego, pozostałe podniesione w apelacji zarzuty mają charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwej oceny i ustaleń Sądu meriti, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego.

Reasumując, zaskarżony wyrok jest prawidłowy, dlatego też z mocy art. 385 k.p.c. orzeczono jak sentencji.

SSO Krystyna Hadryś